

Sygnatura akt VI Ka 227/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 kwietnia 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale przedstawiciela Urzędu Celnego w K.

K. K.

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r.

sprawy **B. C.** ur. (...) w M.,

córki J. i A.

oskarżonej z art. 65§1 i 3 kks w zw. z art. 91§1 i 4 kks w zw. z art. 7§1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 27 listopada 2015 r. sygnatura akt II K 292/15

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 516,60 zł (pięset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w postępowaniu odwoławczym w kwocie 536,60 zł (pięset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i zwalnia ją od uiszczenia opłaty za II instancję.

Sygn. akt VI Ka 227/16

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 27 listopada 2015 roku sygn. akt II K 292/15 apelację złożyła obrońca oskarżonej B. C..

Przedmiotowy wyrok zaskarżyła w części dotyczącej orzeczonej kary zarzucając rażąco surowość kary w stosunku do przypisanego oskarżonej czynu, polegającą w szczególności na wymierzeniu kary grzywny w liczbie 150 stawek dziennych ustając wysokość jednej stawki na 200 złotych.

Podnosząc ten zarzut apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary grzywny w minimalnym zakresie. Na rozprawie apelacyjnej skarżąca dodatkowo wniosła o zasądzenie nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje :

Wniesiona apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W środku odwoławczym nie zostało zakwestionowane rozstrzygnięcie o winie i dlatego wystarczy wskazać, że w świetle dowodów przeprowadzonych na rozprawie nie budzi wątpliwości przypisanie oskarżonej popełnienia przestępstwa skarbowego w zarzucanym jej opisie oraz przyjętej kwalifikacji prawnej.

Za przestępstwo skarbowe z art.65 § 1 i 3 kks w zw. z art.91 § 1 i 4 kks w zw. z art.7 § 1 kks Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonej karę grzywny w ilości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych. Rozstrzygnięcie to nie cechuje się rażącą surowością, gdyż orzeczona kara należyście uwzględnia wszystkie przesłanki wpływające na jej wymiar, o których mowa w art.12 kks i art.13 kks.

W apelacji skarżąca wyeksponowała wyłącznie okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej oskarżonej, pomijając to wszystko co wiąże się z dużym ładunkiem zawinienia B. C. i społecznej szkodliwości jej czynu, celami kary jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadto apelująca pominęła rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się.

Ma rację apelująca, że według przepisów kodeksu karnego skarbowego wysokość należności fiskalnych narażonych na uszczuplenie to tzw „mała wartość”, ale jednocześnie nie sposób pominąć, że w sumie daje to niemałą kwotę około 105 tysięcy złotych. Nie można też zapominać, że oskarżona dysponowała towarem o wartości rynkowej 65 tysięcy złotych. W toku postępowania sądowego odmówiła odpowiedzi na pytanie oskarżyciela publicznego skąd miała pieniądze na zakup około 5.000 paczek papierosów (k.102). Jedynie potwierdziła, że towar był jej. Dlatego nie jest dowolny wniosek Sądu Rejonowego, że sytuacja materialna oskarżonej jest o wiele lepsza, aniżeli mogłoby to wynikać z jej oświadczenia i złożonych dokumentów. W apelacji obrońca sugeruje, wbrew przytoczonej wypowiedzi oskarżonej z rozprawy, że B. C. wyłącznie dysponowała i to jednorazowo zatrzymanym towarem. W sytuacji kiedy oskarżona w tym zakresie złożyła odmienne wyjaśnienia, a także odmówiła, korzystając ze swojego prawa, pełnego wyjaśnienia istotnych dla jej odpowiedzialności okoliczności, wątplić trzeba w szczerść jej wyjaśnień. Odrzucić też trzeba twierdzenie o przypadkowości działania oskarżonej. Nie jest zatem tak, by kara grzywny razila swoją surowością i była rozstrzygnięciem niesprawiedliwym. W przypadku przestępstw skarbowych, które poważnie uderzają w dochody państwa, nie można zapominać o charakterze fiskalnym orzekanej kary grzywny, która musi być także czytelnym sygnałem nieopłacalności popełniania tego rodzaju przestępstw, tak dla sprawcy, jak i ogółu społeczeństwa. Z całą pewnością samo postępowanie karne, jak chce obrońca, nie stanowiło swoistej kary dla oskarżonej i nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych oraz ogólnoprewencyjnych.

Dodać trzeba, że kara w/w wymiarze uwzględnia także dotychczasową niekaralność oskarżonej, a także wnioski dotyczące jej sytuacji osobistej, płynące z treści wywiadu kuratora.

Zasadnie Sąd Rejonowy zdecydował również o przepadku przez zniszczenie zatrzymanego tytoniu i paczek papierosów.

Z tych wszystkich powodów Sąd odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Na rzecz obrońcy zasądził kwotę 516,60 złotych z tytułu pomocy prawnej świadczonej oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Oskarżoną obciążył wydatkami za to postępowanie, co wynika z nieuwzględnienia apelacji wniesionej wyłącznie przez obrońcę. Zasadne jest zatem, by w sytuacji przegranej wydatki tego postępowania poniosła oskarżona. Jednocześnie Sąd

Okręgowy uznał, że nie trzeba dodatkowo obciążać B. C. opłatą od kary grzywny za II instancję. Byłoby to bowiem dolegliwością nadmierną.